

Statistikken fødes der her i Landet i alt 1 137 000 Kalve, deraf de 113 000, altsaa $\frac{1}{10}$, paa Ejendomme indtil 9 Tdr. Land. Den næste Afdeling af Statistikken omfatter Ejendomme paa indtil 18 Tdr. Land, og her fødes $\frac{1}{5}$ af Kalvene. Ganske det samme Forhold gælder for Køernes Vedkommende, hvad der er rimeligt, thi ligesom det, som det fra sagkyndig Side blev oplyst her i Tinget forleden, er Kvinderne, der føder Børnene, saaledes er det som bekendt ogsaa Køerne, der føder Kalvene. Tager man det samlede Antal Hornkvæg, bliver Forholdet følgende: paa Ejendomme indtil 9 Tdr. Land $\frac{1}{11}$ og paa Ejendomme indtil 18 Tdr. Land $\frac{1}{7}$, og da man kan sige, at Grænsen for Husmandsbrugene højt regnet ligger ved ca. 15 Tdr. Land, og da der endvidere indenfor Landboforeningerne staaer ca. 35 000 jorddyrkende Husmænd, vilde en Deling i $\frac{1}{6}$ og $\frac{5}{6}$ være en rimelig Fordeling. Der blev imidlertid fra Landboforeningernes Side ikke foreslaaet anden Deling end $\frac{1}{5}$ og $\frac{4}{5}$, altsaa en Deling efter Forholdet 1 til 4, og dette tiltraadte det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen med sin Hovedbestyrelses Billigelse og indhentede Samtykke. Hvad der yderligere gik ind i Statskassen som Eksportafgift, inden den nye Ordning traadte i Kraft, skulde ifølge Overenskomsten deles i samme Forhold mellem de to Organisationer. Dette var en Deling paa et fuldkommen sagligt Grundlag. Denne Ordning skulde forelægges Rigsdagen til Revision inden den 14. Oktober 1920.

Denne Overenskomst forelagde saa Kommissionens Formand i Kommissionen og anbefalede den, thi han erkendte, som jeg sagde før, at der i denne Sag var øvet Uret imod Landbruget. Overenskomsten vedtoges i Kommissionen med en Tilføjelse om, at Slagterne skulde have 150 000 Kr. — det var navnlig Bircks Forslag. Sagen kom for i Afviklingsudvalget, og dette tiltraadte den 4. Juni 1920, at der udstedtes Bekendtgørelse om den nye Hudeordning, som skulde forelægges Rigsdagen inden 14. Oktober 1920, og at den indkomne Eksportafgift fordeltes paa den anførte Maade. Dette var saaledes tiltraadt af Repræsentanter for alle Partier i Afviklingsudvalget. Disse Sager overgik den 14. Juli fra Indenrigsministeriet til Landbrugsministeriet, og en Indstilling fra Hudenævnet om Ophævelse af hele Hudeordningen blev taget til Følge. At Hudeordningen ophævedes paa dette Tidspunkt i Stedet for at fortsætte til 14. Oktober, da et Revisionsforslag skulde forelægges Rigsdagen, skyldtes den Omstændighed, at

Hudepriserne var faldet, og at den for de fleste Skinds Vedkommende vel var gaaet ned under Maksimalprisen; der var da ikke nogen Mening i at opretholde Ordningen længere, thi saa kunde den kun virke skadeligt og prisfordyrende. Det kunde dog selvfølgelig ikke gøre Landbrugets Krav paa at faa den af Staten opkrævede Eksportafgift eller dog en væsentlig Del deraf tilbagebetalt mindre retfærdigt. Dette Spørgsmaal har saa gentagne Gange været forhandlet i Finansudvalget, og nu har altsaa Landbrugsministeren fremsat Lovforslag om Sagen her i Tinget, hvad jeg ogsaa finder er det rigtige.

Af Lovforslagets Bemærkninger fremgaar det, at Staten har oppebaaret i Afgift af Huder og Skind, som der ikke var Brug for her i Landet, i alt 2 684 530 Kr., og det foreslaas nu, at de samvirkende danske Landboforeninger faar 1 200 000 Kr. og de samvirkende danske Husmandsforeninger 400 000 Kr. Jeg kan udtale, at det er Landboforeningernes Mening, naar de faar disse Penge, at fastlægge dem i Obligationer, hvis Renter skal bruges til Fremme af landøkonomiske Arbejder til Gavn for hele det danske Landbrug. Der ligger mange store Opgaver for disse Organisationer, og jeg føler mig fuldkommen overtydet om, at disse Penge vil komme til samfundsnyttig Anvendelse, og jeg tvivler ikke om, at det samme vil blive Tilfældet med det Beløb, som Husmandsforeningerne faar. Saa overgaar 400 000 Kr. til den saakaldte Landbrugsstudiefond ved Landbohøjskolen. Landbohøjskolen har hidtil ganske savnet Midler til at yde Støtte til ubemidlede flinke Elever, og i Henhold til den Overenskomst, der i sin Tid blev truffet, foreslaas denne Fond bestyret af et Tremandsudvalg, hvoraf Landboforeningerne vælger et Medlem, Husmandsforeningerne et og Landbohøjskolen et tredje. Med Hensyn til de 150 000 Kr., som Slagterne skal have, har jeg forstaaet, at disse Organisationer vil anvende Pengene til Hjælp og Støtte for Fagets gamle og trængende Medlemmer. Endelig foreslaas de sidste 534 530 Kr. anvendt som Hjælp ved Oprettelse og Drift af det saa længe ventede og meget omtalte Forsøgsmejeri, en Opgave, der i øvrigt i høj Grad kan betragtes som en Statsopgave.

Jeg skal slutte disse Bemærkninger med at fremhæve, at der her i Landet har været saare forskellige Meninger i Befolkningen og Rigsdagen og mellem Partierne om Berettigelsen af de stærke Indgreb, der under Krigstiden er gjorte overfor Landbruget, og vi træffer forstokkede Mennesker, som slet ikke vil